

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

HADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztő és kiadóhivatal:
Budapest VII., Károly-kört 7. sz.
Beve az előfizetési összegek "aláírta" a
"Árúrok" kiadandók.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Lottó és kisárudáink. — Cigaretta-kivitelünk Németországba. — Vegyesek. — Hírdetések.

Lottó és kisárudáink.

A m. kir. pénzügyminiszternek a képviselőházban benyújtott azon törvényjavaslata állal, mely a kis lotto teljes eltörlését és az osztálysorsjáték behozatalát czélozza — közel 400 kis dohányárus lesz nálunk kenyérkeresetében megáldva.

Senkinek sem jut eszébe azokra gondolni, kik csak azért tartották és tudták trafikjukat fentartani, mert a mellette levő lottó gyűjtőde hozott annyi hasznot, hogy megelhetett úgy, ahogy belőle. Ismételnünk kell azon sokszor hangoztatott mondasunkat, hogy bármily változást, újítást hoznak be a pénzügy terén, ha az kapcsolatos a dohányárudákkal akkor bizton csak ezek rovására történik a változás.

Eszünkben sincs sajnálkozni a kis lotto eltörlése felett, sőt őszinte lelkesedéssel üdvözljük Lukács pénzügyminisztert bátorságáért, melylyel a kis lotto eltörlésével, társadalmunk egyik megmetelyező tényezőjét eltörlölni merészi.

Politikai bölcsesség tőle az államnak 1 $\frac{1}{2}$ millió biztos hasznot lekötni és egyéni bölcsesség a köznépet felszabadítani a nyomasztó lotto láz alól, mely már országos szegyenünk volt.

Teljes is volna örömünk, ha nem aggasztana bennünket azok sorsa, kik elvesztik kenyérüket az új törvény folytán. A kis lotto származása nálunk régebbi keletű a dohánygyedárúság behozatalánál.

Eredetileg kevés gyűjtő foglalkozott kis lottoval. Csak a dohánygyedárúság szükségképeni következményeként keletkezett. Sok dohánytőzsdés jött rá, hogy csak dohányáruból megélni nem tudván jó lesz neki lotto-gyűjtődeért is folyamodnia.

Bizonyítja állításunkat az, hogy hazánk 500 lotto-gyűjtője közül közel 400 dohánytőzsdés is.

Ha most ezen 400 családtól megvonják, aminthogy meg kell vonniuk a lotto-gyűjtődét, akkor ezek elvesztik kenyérüknek javát.

Mert aki azt hiszi, hogy ezen gyűjtők kárpótlást fognak nyerni, vagy nyerhetni, az osztálysorsjegyek eladásánál,

az végtelenül csalódik, mert a viszonyokat ismerő jól tudja mily elenyésző kevés haszon van sorsjegyek és igervények eladása után.

A károsult tőzsdések épen a jobb kik szorgalmukat egészségük rovására is kifejtik, részben ambícióból részben a megelhetés kényszeréből.

Mert magától erhetőleg az a jobb tőzsdés, kinek melékárúja nincs.

Ez okból is kötelessége a pénzügyminiszternek modot találni arra, hogy a lotto-gyűjtődejüket elvesztő 400 tőzsdés kellő alakban kártalanításhoz jusson.

Mert, amint mi a viszonyokat ismerjük az új törvény életbeléptével a 400 tőzsdés nagy része jogát visszatérni lesz kénytelen.

Igaz, hogy a kincstárnak nem okozna sok fejtőrest új jogokat adni, folyamodnának érettük elegenden, de kik? Krajzlerok, snapszosok stb.? S ha csak tőzsdések is? Nem-e áll a kincstár érdekében a tőzsdések közül a már begyakoroltakat megtartani és ezen szolgálati ág értelmi színvonalát fokozni?

Igazságerzet és méltányosság lehet e kérdés megoldásánál az egyedüli utmutató. A lotto-gyűjtők nagy része 15—20 éve áll állami szolgálatban, fájdalmas dolog ennyi évi küzdelem árán szerzett üzletkört, ennyi évi fáradság által biztosított kenyérkeresetet egy ejjen át, váratlanul kezéből kivenni látni. Legszébb éveinek fáradsága kártyavárként dől össze.

Mi csak a tényre mutatunk rá, tartózkodunk e kártalanítás mikéntiségeire tanácsokat adni. Nem kell ehhez más csak humánus érzés és jóakarát.

Igaz, hogy az állam nem jötekonysági intézet. De hiszen az egész javaslat alapja a morál és így nem képzelhető hogy ez mások vegromlásán, tehát épen nem morális alapra fektetessenek.

Nem azt óhajtjuk, hogy az állam nyuljon pénztárába és nagyobb összeget adjon a kárvallalatoknak? Nem!

Hanem ezer meg ezer eszközei közül alkalmazzon egyet, mely az elvesztett hasznot aequalizálja.

Négyszáz család sorsa ennyi millió között? Egy csepp a tengerben, de

végre a végtelen tenger is csak cseppekből áll.

Cigaretta-kivitelünk Németországba.

Multkori hasonirányu czikkünkkel egyidejűleg egy németországi barátunkhoz levelileg fordultunk velemenyadásert nezetünk felett, mire alantiakban válaszolt:

Hogy itteni kereskedőink a magyar cigarettagyártmányokat vásárolnak, azt, miután annak milyenségéről ott tartózkodásom alatt magam meggyőződtem, nem kételkedem.

Hiszen szükségét szenvedünk jobb áruban, ilyen alig van és ha akad, maga a kereskedő alig lát benne hasznot.

Alig van árú, mely ennyi visszaélésnek van kitéve, mint épen a cigaretta. Még egy van hozzá hasonló és ez a mi „virstlink”.

Ezer nem hivatott gyárt cigarettát pár hivatott mellett. A szivarkapapír szép, tetszetős, alakja csinos itt-ott fejlődítőan parfümírozott; de a töltelek a dohány a legrosszabb, a legoleosóbb.

A cigaretta gyártásáról híres Drezda milliókra menő cigarettát gyárt, de a milliók között alig van pár ezer, ami igazán élvezhető.

Mind a szemnek készül; de anyagja preparált, parfümírozott, tehát egészségtelen.

Nem lehet elhallgatnom azon tény, hogy nálunk Németországban sok török és orosz cigaretta jön forgalomba; de ez a böpénzesek privilégiuma, mert ezek olyan drágák, hogy a középosztály csak alkalmakkor az alsóbb osztály pedig épen nem élvezhetik.

Igy állván a dolgok, a magyar árut csak örömmel látnok.

Kiállításuk tartama alatt szívtam ott 1 és 2 krajzáros cigarettát, mondhatom, igen jól ízlettek. Azokból itt rengeteg sokat lehetne eladni; mert ezen két fajta árú a mi fogyasztóink zömének, ezek izlésének teljesen megfelelne.

Hogy mennyi fogynék belőlük évente, arra előre nem lehet válaszolni, de azon kérdésére, hogy „lehetőnek tartom-e a

magyar cigarettát német piaci exportnak? örömmel és meggondoltan felelem az „igent”.

Hizelgők e sorok kincstárunkra és mi igazi örömmel reprodukáljuk ezt.

De mit ér ez, ha nem kísérlik meg ez ottani állításunkról meg is győződni.

Tér nyilnak tehát, hogy a gyáros gyártmányait terjessze. S ha ezt nem teszi? Az előállítási képességben állanak kételyek elő.

Saját szükségleteink is évről-évre gyarapodnak, a munka gyarapszik vele; de gyaráink maradnak kevesek.

Én édes Istenem! Mintha cigaretták gyártásához csak rengeteg költségű gyárak alkalmasok, mintha egyszerű házakban, lakásokban azt nem is lehetne gyártani.

Azután mennyi dologtalan kéz van a fővárosban és vidéken, akik olcsón dolgoznak és örülnének, hogy munkájuk van.

Egy államban, hol az ipart annyira pártolják, hol subvencziót kap a kezdő iparos, hol adómentességet élvez a gyáros, épen az államnak kellene jó példával elől járni iparúján kiterjesztésével.

Miért nem történik ez? Miért nem ragadnak meg erre minden alkalmat?

Még az anyatermeszetnek is utját állják. Ne teremjen annyi dohányt, van elég készlet.

Igazán nem értjük, hogy egy gyáros mesterségesen korlátozza jövedelmét. Hogy ne akarjon többet keresni, holott azt csak akarnia kellene.

Ez egy talány!

Nekünk ne álljon senki elő ezzel, hogy nincs gyár, elég jó a cigarettagyártáshoz bárminő berbeveendő és talán kissé átalakított ház.

S hogy nincs munkás?

Bár ne volna annyi egészséges ember, ki legjobb akarattal sem tud kenyérhez jutni.

Bár multkori cikkünket és az erre adott mai competens helyről jött választ megszívlelnék oda fent.

Vegyesek.

Uj cigaretták, 2 krajczárjával jönnek egyidejűleg az uj virginiákkal márcz. 1-én forgalomba. A különlegességi árudákban szintén néhány új cigarettá faj lesz forgalomba hozva és egy faj új szivar. Ez ellenében pár fajta cigarettá a különlegességi árudákból általános forgalomba lesz áttéve végeledás végett.

Vasárnapi munkaszünet — Bécsben. Mint bécsi levelezőnk értesít, Bécsben rendelet lesz kibocsátva, mely az általános vasárnapi munkaszünetet kötelezővé teszi. Tehát zárva fognak maradni az összes dohányárudák is. Bécsből sok eszme vándorol át hozzánk. Itt is elkerülhetetlen e kérdés tisztázása; de mi úgy szeretnők ezt megoldva látni, hogy a tőzsdés

— saját tetszése szerint — zárja vagy nyitva tarthassa — üzletét.

Nem helyes a kötelező szünet sem az államra, sem az árusra, de még kevésbé a fogyasztó közönségre.

Az árus, ha kifáradt — ám zárja be néha üzletét, de biztosra vehetjük, hogy árusainknak kell a kereset és ha engedélye is volna rá — 52 vasárnapi forgalmát nem ajándékozna el.

Uj pénzügyi felügyelőség létesítését emlegetik. A VI. és VII-ik kerületet tartják most együvé. Igaz, hogy a pénzügyi teendők az utóbbi időben felszaporodtak, ámde több miniszteri rendelet gondoskodik oly könnyítőleg, hogy két kerület gondját bátran egy helyről is elintézhetik. Hiszen nem is oly rég az V., VI. és VII-ik kerületnek egy centruma volt és mégis győzték a dolgot. De hát, ha nincs is a szaporításra szükség, „ha az lényűzés is: mi teltjük”.

Dohánybeváltás. Mint nekünk Hevesről írják, a dohánybeváltás a hevesiekre nézve nagyon kedvezőtlenül ütött ki, amennyiben a mult évi 18 forint helyett csak 14 frt átlagos árt eredményezett; a dohány minősége sok kifogás alá esett, mennyiség sem volt kielégítő.

A posta és táviró országos gazdasági hivatala. A kereskedelmi miniszter 10.000 négyszögméternyi területet kért a fővárostól a posta és táviró országos gazdasági hivatalának felépítésére. A főváros pénzügyi és gazdasági bizottsága az óriás épület ezéjaira a löversenyteri dűlőben jelölt ki egy 10.000 négyszögméternyi területet, amelynek négyszögölét tíz forintjával engedik át a miniszternek.

A képviselőház földmívelési bizottsága Bedő Albert helyettes elnöklése alatt tartott mai ülésében tárgyalás alá vette a földmívelési miniszter jelentését az üzletszerű vagy nyilvános fogadásokat és a kölcsönös fogadások közvetítését a löversenyeknél szabályozó törvényben jelzett lötenyészési alapról. Semsey L. felszólalása és Darányi Ignác miniszter felvilágosítása után elhatározta a bizottság, hogy a jelentésnek tudomásul vevését hozza a Háznak javaslatba. Tárgyalás alá vette ezután a bizottság s minden változtatás nélkül elfogadta a ragadós tudólob kiirtására vonatkozó törvény módosítása iránt a földmívelési miniszter által megközelebb a Ház elé terjesztett törvényjavaslatot.

Czukorkartel. Prágában tegnap az osztrák és magyar czukorfinomítók ülést tartottak, melyben szóba került az október végén lejáró czukorkartel meghosszabbításának kérdése is. A finomítók véleménye, tekintettel azokra a nehézségekre, melyek legutóbb felmerültek az, hogy, ha a nyersczukorgyárosokkal idejekorán nem állapodhatnak meg, aligha lesz lehetséges a kontingentálás meghosszabbítása.

A Budapesti Kereskedelmi Kamara 1896-ban. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara holnapi ülésén a napirend tárgyai közé az elnökségnek jelentése is fel van véve. E jelentésben a kamara elnöksége számot ad az elmúlt évi működéséről, ami annál indokoltabbnak mutatkozik, mivel a hivatalos jelentés, amelyet a kamara a kereskedelmi miniszter elé szokott terjeszteni, sokkal nagyobb anyagot ölel fel, sem hogy az idejében elkészülhetne.

A jelentés a kamara 1896-iki tevékenységéből mindenekelőtt felemlíti azt a terjedelmes és kimerítően megokolt emlékirat az Ausztriá-

val fennálló vám és kereskedelmi szövetség tárgyában, amelyet a kamara beható tanácskozással eredményeként a kormányknak előterjesztett és amely egyfelől a kereskedő és iparos-körök óhajait a kormányknal megismerteltetve, másfelől pedig úgy a törvényhozási köröknek, valamint a közvéleménynek tájékoztatására szolgált. Foglalkozott továbbá a kamara a szövetkezetekről szóló törvényjavaslat előadói tervezetével, valamint a magánbiztosítási vállalatokról szerkesztett törvényjavaslat előadói tervezetével is. A kamara mindkét javaslatra nézve nagyobb véleményes jelentéseket terjesztett elő, amelyekben a gyakorlati élet követelményeinek szemlélőlt tartásával számos módosítást hozott javaslatba. A kereskedelmi jogszolgáltatás terén több ízben panaszok hangzóttak föl amiatt, hogy a husz forinton aluli kereskedelmi követeléseknek az érvényesítése egyik legutóbbi kuriai döntvény értelmében nem a járásbírószág, hanem a közsegi bírásokodás hatáskörébe utaltatott.

A több ízben tett fölterjesztések az igazságügyi miniszter állásfoglalása miatt eredményre nem vezettek. Jelentékeny munkatere hárult a kamarára az ezredéves kiállítás előmunkálatai körül, valamint a kiállítás tartama alatt is azáltal, hogy a kiállítás székes fővárosi, valamint Budapest kerületi bizottságainak teendőit a kamara irodája látta el. Az aukezió-intézménynek bizonyos kereskedői ágakban leendő meghonosítása tárgyában az előmunkálatok ez idő szerint vannak folyamatban. A kamarák annak idején alkalma lesz eme kérdéssel is foglalkozni.

A kamara más irányokban is serény tevékenységet fejtett ki. Foglalkozott adóügyi kérdésekkel, különösen a munkások I. osztályu kereseti adójának beszedési módozataival és a külföldi kereskedelmi utazók, képviselők és raktárak megadóztatásának kérdésével. Forgalmi és árutarifális tekintetben a kamara sürgette a Külső-Váci-út rendezését, tárgyalta a gyöngy-tárgyak szállításánál kiállítandó statisztikai áru nyilatkozatok ügyét, véleményt adott az ásványolaj szállítására használt tartánykocsik gyöngy-sulyának megállapítására nézve. Alkalma volt továbbá a kamarának foglalkozni a közlekedés körébe eső ügyekkel. Véleményt adott különösen a fővárosi vásárcsarnokok üzem- és szervezet-szabályzatról; a huszszögölát rendezését tárgyozó szabályrendeletéről, továbbá a szállási küldemények postai továbbításánál tapasztalt bajokról. Befolyt a kamara-kiküldöttök által a különféle miniszteriumokban megtartott ankéttárgyalások alkalmával az adóreform, a fővárosi rakpartok kiéptése, az élelmi szerek és mezőgazdasági termények hamisítását tiltó törvény végrehajtása, a tőzsdereform és hazánkban az 1900. évi párisi világkiállításon leendő részvétele tárgyában folytatott tanácskozásokra.

A kereskedők és iparosok hitelszövetkezte tegnap tartotta rendes közgyűlését dr. Rózsavölgyi Manó elnöklése alatt. A megjelent tagok meglegedéssel vették tudomásul a jelentést s a zárszámadást. Az évi nyereség 14078 frt 33 kr. Az alapszabályozó levonások után fennmaradó összegből 6 százalék osztalék kiifizetését határozták el, mit a közgyűlés elfogadott.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

Nyílt-tér.

Egy nagyobb vidéki város nagytőzsdéjének vezetésére egy, cautióval rendelkező, alkalmas egyén kerestetik. Cím a kiadóhivatalba «Cautio» jelige alatt.

M. kir. Pénzügyigazgatóság Nagy-Enyeden.

Sz. 4563/III.
1897**Ajánlati hirdetés.**

A n-enyedi m. kir. pénzügyigazgatóságnál 1897. február 15-én délelőlt 9 órakor a maros-újvári dohány-nagyárudára nézve írásbeli ajánlatok útján verseny-tárgyalás fog tartatni; az eddigi dohány-nagyárús 1³/₄% eladási jutalékot élvezett, a dohány-nagyáruda 1896-ik évi forgalma összesen 46,655 frt 53 kr., melyből a fogyasztóknak való saját elárúsítására 876 frt 30 kr., a limitó dohányra 178 frt 28 kr. és a hozzáutalt kisárusokra 45,600 frt 35 kr. esik. A dohányanyag a kolozsvári dohányáruda raktárból, — a bélyegjegyek pedig a nagy-enyedi kir. adóhivataltól szerezhetők be; a hozzáutalt dohánykísárusok száma 57. Írásbeli ajánlatok erkölcsi bizonyítvánnyal és 250 frt bánatpénzzel ellátva, lepecsételve február hó 15-ig alulírt pénzügyigazgatóságnál benyújthatók.

Nagy-Enyeden 1897 február hó 5-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

A temesvári m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

1880. szám.
VI. 1897.**Hirdetés.**

A temesvári kir. pénzügyigazgatóság által közhírré tétetik, miszerint a dohánygyártmányoknak csomagolására használt és a temesvári m. kir. dohány- és bélyeg-árudaraknál 1897. évi márczius hó 16-ától kezdve 1898. évi márczius hó 15-ig terjedő idő alatt visszamaradó, nem a temesvári m. kir. dohánygyártól származó üres ládák írásbeli ajánlati árverés útján, a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni.

A kikiáltási ár a nagy ládákért 45 krt. a közép ládákért 35 krt., a kis ládákért 20 kr. teszen.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel ellátandók, és melyekhez biztosíték fejében (50) ötven frt készpénz vagy értékpapirokban csatolandó, legkésőbb 1897. évi február hó 25-én délelőlt 10 óráig lepecsételve ezen igazgatóság főnökének adandók.

Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A beadott ajánlat az ajánlattevőre nézve az ügynek végleges eldöntéséig kötelező erővel bír és a pénzügyigazgatóságnak jogában állandó a két legtöbbet ígérőnek bánatpénzt visszatartani és ezek között szabadon választani.

Azon vállalkozó, kivel a szerződés megkötötték, valamennyi az említett raktárnál visszamaradó ládákat válogatás és mennyiségre való tekintet nélkül a raktárnok felszólítására legkésőbb 3 nap alatt átvenni köteles.

Az átveendő ládákért járó ár az átvétel előtt esetről-esetre a temesvári m. kir. adóhivataltól befizetendő.

Az ajánlatához csatolt bánatpénz azon felül, kinek ajánlata el nem fogadtatott a szerződésnek letelte után vissza fog adatni.

A ládáknak minősége és nagysága a temesvári m. kir. dohány- és bélyeg-áruda raktárban a délelőlti hivatalos órák tartama alatt megtekinthető.

Temesvárott, 1897. január 30-án,

M. kir. pénzügyigazgatóság.**Árlejtési hirdetés.**Szám 3967—1897.
III.

Az abrudbányai dohány nagy- és különlegességi áruda betöltésére 1897. évi február 25-én írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni.

Az eddigi nagytözsér a dohány nagy és különlegességi árudáért 4—4% eladási jutalékot élvezett.

A dohány-nagyáruda 1896. évi forgalma összesen 95,412 frt 04 krt tett, melyből a fogyasztóknak való saját elárúsítására 3904 frt 43 kr.; a limitó dohányra 112 frt 72 kr. és a hozzáutalt kisárusokra 91,394 frt 89 kr. esik; a különlegességi áruda forgalma volt 9412 frt 54 kr.; a közönséges dohányanyag a devai dohányáruda raktárból, a különlegeségi dohány a kolozsvári dohánygyárból, a bélyegjegy es váltóürlapok az abrudbányai adóhivataltól szerzendők be, 1¹/₂% jutalék mellett.

Az írásbeli ajánlatok 250 frt bánatpénzzel — lepecsételve 1897. február 25-éig délelőlt 9 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél benyújthatók.

Nagy-Enyeden, 1897. február 3-án.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.**Ajánlati hirdetés.**

Sz. 1651—1897.

V.

A tordai m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ennel közhírré tétetik, hogy a Maros-Ludason üresedésbe jött dohány-nagyáruda betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása útján 1897. évi február hó 15-én 11 órakor a pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni és a dohány-nagyáruda annak fog átadatni, ki a legcsekélyebb eladási díjt fogja követelni, mindazonáltal, a kincstár fenntartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mert ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány-nagyárús az áruda kezeléséért 1³/₁₀ százalék tözsdíjt élvezett.

A dohány-nagyárudának 1896. évi nyers forgalma 71,030 torintot tett ki és ahhoz anyagbeszerzés végett 103 kisárus van utalva, továbbá az áruda kezelésével a bélyeg és váltóürlapok eladásának kötelezettsége 1¹/₂% eladási járulékkal, melynek évi átlagos forgalma 5953 frt volt, valamint a havanna szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, mely utóbbi eladására 1¹/₂% vagy ennél kisebb tözsdíjnak igénybevétele mellett adatik meg az engedély.

Az összes dohány-gyártmány készletek a kolozsvári dohánygyári raktárból, a bélyeg-készletek pedig a maros-ludasi kir. adóhivataltól lesznek beszerzendők.

A dohány-nagyáruda és ezzel egybekapcsolt kis-tözsér, melynek évi átlagforgalma 6472 frt volt, Maros-Ludas község élénk forgalmu helyén tökéletes száraz bolti és raktári helyiségben személyesen kezelendő és az üzletről azon 5 rendbeli könyvek pontosan vezetendők, melyek a dohány-eladási szabályok 44. §-ában részletezve vannak. A pályázók kötelesek bánatpénz fejében 269 frtot készpénzben vagy a tözsdén jegyzett állampapirokban 50 krajczáros bélyeggel ellátott, sajátkezűleg aláírt, lepecsételt ajánlatukhoz csatolni, vagy pedig ezen összeget valamelyik állami pénztárnál lefizetni, az arról szóló nyugtát az ajánlatához mellékelni és az ajánlatot ezen czim alatt: »Ajánlat a maros-ludasi dohány-nagyáruda elnyeréséért« legkésőbb 1897. évi február hó 15. d. e. 9 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél közvetlen vagy posta útján benyújtani.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azzal egybekötött kötelezettségek a pénzügyigazgatóságnál és a tordai pénzügyőri biztosságnál megtekinthetők.

Kelt Tordán, 1897. január hó 25-én.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.**Hirdetés.**

A „Salgótarjáni közszékhely-részvénytársulat”-nak

folyó évi márczius hó 4-ik napján délelőlt 10 órakor Budapesten, V., József-tér 14. sz. házban levő központi irodánkban megtartandó

XXIX. rendes évi közgyűlésre

a t. cz. részvényeseket meghívjuk.

Napirend:

1. Az igazgatóság évi jelentésének előterjesztése.

2. Az 1896-ik évi mérleg és zárszámadások előterjesztése és az évi osztalék megállapítása.

3. Az igazgatóságnak és a felügyelő bizottságnak 1896-ra adandó felmentvény.

Az alapszabályok 19. §-a rendelkezése szerint az ezen közgyűlésen résztvenni akaró részvényesek részvényeiket vagy a társulat fent megjelölt központi irodájában, (V., József-tér 14.), vagy pedig a k. k. priv. allg. Boden-Credit-Anstalt-nál Bécsben. (I., Teinfaltstrasse 6.) folyó évi február hó 23-ig bezárólag letéteményezni tartoznak.

Az alapszabályok 19. §-a értelmében 25 részvény egy szavazatra jogosít.

Értesítjük a t. cz. részvényeseket, hogy a mérleg az évi jelentéssel együtt az alapszabályok 52. §-ának megfelelőleg f. évi február hó 24-től kezdve, központi irodánkban rendelkezésükre áll.

Budapest, 1897. február hó 8-án.

Az igazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönye**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindemeillet nélkülözük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnek, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítottak, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen célt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“
szerkesztősége.